

*„Krisztus keresztje a titokzatos Szeretet, a Szeretetnek emésztő lángja,
amely lobog, és nem szűnik meg égni sohasem,
az a Csipkebokor, amely vonz bennünket, vonz önmagához,
mert tudjuk, hogy ebből a Keresztből, egyedül ebből,
egyedül az Isten mélyéből lángoló szeretetből fakad számunkra az
élet,
a mi örök üdvösségünk.”*

Nagyböjt 4. vasárnapja

2Krón 36,14-16.19-23

Ef 2,4-10

Jn 3,14-21

*Készséges önátadást és élő hitet kérünk a mai szentmisében Istentől,
hogy így készüljünk a közelgő ünnepekre.*

A húsvétra készülünk, és a húsvéhoz Krisztus keresztye vezet el bennünket.

A nagyböjt Krisztus keresztye elé állít minket.

És tudjuk, amikor Krisztus keresztye előtt állunk, hit kell, hogy legyen bennünk, élő hit.

Mert hit nélkül Krisztus keresztye valóban botrány, oktalanság és balgaság,

Krisztus keresztye a gyengeség jele.

Hiszen Krisztust gonosztevők között, mint gonosztevőt keresztre feszítették.

Krisztust a kereszten kegyetlenül káromolták, bántalmazták és gúnyolták,

és halálra adták Őt, holttestét lepecsételt sírban őrizték.

Ha így állunk Krisztus keresztye előtt, vajon tudunk hinni a Keresztben?

Tudjuk-e hinni, hogy ez a gyenge Kereszt az Erő, erő minden hatalom felett.

Tudjuk-e hinni, hogy Krisztus keresztye, e meggyalázott,

a Szent Isten, a mi Istenünk, akié minden dicsőség, és akit minden magasztalás illet?

És tudjuk-e hinni, hogy ez a Kereszt a mi életünk,

a holt, a kereszten függő holt Krisztus a mi örök üdvösségünk?

Ha csak emberi értelemmel közeledünk Krisztus keresztyéhez, akkor visszarettenünk.

De bennünket Jézus Szentlelke kell, hogy vezessen ezen az úton,

a Szentlélek, aki átlátja Isten mélységeit, és feltárja előttünk Isten titkait.

A Szentlélek kell, hogy vezessen bennünket,

mert Krisztus keresztye Isten mélyéből kinyilatkoztatott titok,

titok, amit emberszem nem látott és nem is láthat,

titok, amelyet emberszív fel nem fogott és nem is képes felfogni azt.

De akiknek kinyilatkoztatja Isten, akiket Isten Lelke vezet, azok látják,

látják azzal a szemmel, amelyet Ő nyitott meg,

azok látják, hogy Krisztus keresztye a Szeretet.

Krisztus keresztye az a Szeretet, aki öröktől van, aki végtelen,

aki mindörökké megmarad, aki által lettek mindenek,

Krisztus keresztye az a szeretet, amellyel úgy szerette Isten a világot,

úgy, amilyen a kereszt, úgy, hogy odaadta érettünk az Egyszülöttet.

Krisztus keresztye a titokzatos Szeretet, a Szeretetnek emésztő lángja,

amely lobog, és nem szűnik meg égni sohasem,

az a Csipkebokor, amely vonz bennünket, vonz önmagához,

mert tudjuk, hogy ebből a Keresztből, egyedül ebből,

egyedül az Isten mélyéből lángoló szeretetből fakad számunkra az élet,

a mi örök üdvösségünk.

S ha így közeledünk Krisztus keresztyéhez, élő hittel,

akkor kitárjuk e Kereszt előtt a szívünket, hogy befogadjuk.

Ez a hit annyi, mint átölelni a Keresztet.

A hit annyi, mint látni a Szeretetet, és a Szeretetet látva szeretni a Szeretetet.

A hit annyi, mint ott állni a Kereszt előtt, és csak állni,

és el nem mozdulni többet, odagyökerezni ebbe a Keresztbe,

átölelni azt, és szemlélni, szemlélni a mély titkot.
Hiszen a Szeretet ez, a titokzatos, az Örök Szeretet,
hiszen az Isten lebeg ég és föld között ezen a kereszten, az Irgalom Istene.
Élő hitet kérünk, mert élő hittel kell a Kereszthez mennünk.
S ha élő hittel a Kereszthez mentünk, kitártuk a szívünket,
és befogadtuk az életünkbe a Keresztet,
akkor megyünk tovább, akkor mi magunk is belépünk a Kereszt titkába,
mert a Kereszt is kitárja önmagát nekünk,
Krisztus kitárt karja hív bennünket, hív a Kereszt, hogy magunkra vegyük azt minden nap,
és úgy viseljük, mint legdrágább és egyetlen kincset, mint életünk drága reményét.
Belépünk a Keresztbe és odaadjuk önmagunkat a Keresztnek. Készségesen.
Készséges önátadást kérünk,
mert a Kereszt a miénk lett a hitben, és mi a kereszté leszünk az önátadásban.
Magunkra öltjük a kereszten függő Krisztus lelkületét,
és belépve a Kereszt titkába, az Ég nyitott ajtaján lépünk be,
és megyünk már egyenes, széles úton a Trónhoz,
az Irgalom Istenéhez, aki minket vár, és odamehetünk elébe,
hisz öltözetünk a Kereszt, az Egyszülött Fiú engedelmissége, hiszen lelkületünk a Szeretet.
Az örökké lobogó Tűz lobbantotta lánggra a szívünket,
mehetünk tehát a Szeretethez, az Örök Istenhez,
és a Szeretet, e lángoló Csipkebokor úgy fogad bennünket, mint övét,
és benne fogunk mindörökké égni és élni.
Ez az ünnep, ez az Örök Húsvét, erre készülünk.
S hogy erre az ünnepre elérkezzünk, azért a Kereszthez megyünk,
a kereszthez élő hittel, kitárt szívvel,
a kereszthez készséges önátadással belépve a Kereszt titkába.
Ezt kérjük a mai szentmisén Istentől, kérjük az Atyától, kérjük az Egyszülöttől, Jézustól,
és kérjük a mi utunk kísérőjétől, a Szentlélektől.
Ámen.

2021. március 14.

Takács Gyula plébános atya